ସମୀର ମୁଖାର୍ଜୀ

ବନାମ

ଦବିନ୍ଦର କେ. ବାଜାଜ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 18, 2001

[ସୟଦ ଶାହ ମହମ୍ମଦ କାଦରୀ ଏବଂ ଏସ୍. ଏନ୍. ଫୁକନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଆଇନ:

ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, 1882— ଧାରା 106,107— ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର— ନିଷ୍ପାଦନର ଶ୍ରେଣୀଗୁଡିକ— ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଇଁ— ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ଅବଧି— ସୂଚନାହୀନ— ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି, ଏଭଳି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ଅବଧି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଧାରା 106, ଏକ ଆଇନଗତ କଳ୍ପନା ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିଥାଏ— ଜମି ମାଲିକ 15 ଦିନର ନୋଟିସ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତି— ଭଡାଟିଆଙ୍କ ଏହା ଯୁକ୍ତି ଯେ ଉତ୍ପାଦନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ ବାର୍ଷିକ ଚୁକ୍ତି ବୋଲି ଧରାଯାଏ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଅତିକମରେ 6 ମାସର ନୋଟିସ୍ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ଏପରି ନୋଟିସ୍ ଆଇନତଃ ଅବୈଧ ଅଟେ— ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱର ବୈଧତା ଏକ ମୌଖିକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା— ବାର୍ଷିକ ଭିତ୍ତିରେ ଏକ ବୈଧ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଧାରା 107 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପଞ୍ଜିକୃତ ଦଲିଲ୍‌ର ବୈଧାନିକ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ହୋଇନାହିଁ— ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି, ଯଦି କୌଣସି ପଞ୍ଜୀକୃତ ଲିଖିତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ନଥାଏ, ତେବେ ଧାରା 106) ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ପାଦନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ ବର୍ଷିକଭିତ୍ତିରେ ଧରିବା ନିୟମଟି ସେଠାରେ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ— ଜାଗା ଛାଡିବା ପାଇଁ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା 15 ଦିନର ନୋଟିସକୁ ବଳବତ୍ତର ରଖାଗଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏକ ମୌଖିକ ଚୁକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ମାମଲାଭୁକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ଏବଂ ଭଡ଼ା ଏବଂ କ୍ଷତି/ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲାଭର ବକେୟା ପାଇବା ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ମାସିକ ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ 15 ଦିନର ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଏହାର ସୃଷ୍ଟି ସମୟରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଥିଲା କାରଣ ଉତ୍ପାଦନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା; ତେଣୁ, ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ,ତେଣୁ, ଜାଗା ଖାଲିକରିବାକୁ 6 ମାସ ପାଇଁ ନୋଟିସ୍ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ସି. ପି. ସି. ର ଆଦେଶ XII, ନିୟମ 6 ଅନୁଯାୟୀ ଆଗତ ହୋଇଥିବା ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ଅଦାଲତ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନକରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ସେଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଉତ୍ପାଦନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଥିଲା, ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା **106** ରେ ପରିକଳ୍ପିତ ଆଇନଗତ ଅନୁମାନ ଲାଗୁ ହେବ ତେଣୁ, ଏହା ବାର୍ଷିକ ଭିତ୍ତିରେ ଏକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ମାମଲା ଥିଲା ଯାହା **6** ମାସର ନୋଟିସ୍ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ **15** ଦିନର ନୋଟିସ୍ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ; ଯଦିଓ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା **107** ଅନୁଯାୟୀ, ବାର୍ଷିକ ଭିତ୍ତିରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର କେବଳ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇପାରିବ, ଧାରା **106** ରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଅନୁମାନକୁ ଉକ୍ତ ଧାରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିନଥିଲା ଏବଂ ଜାଗା ଛାଡିବାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଏହିପରି ନୋଟିସ୍ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅବୈଧ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: **1.**ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା **106,** ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଯାହା ସେତେବେଳେ ଲାଗୁ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ବାର୍ଷିକ କିମ୍ବା ମାସିକ କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ପକ୍ଷମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ସହମତ ହୋଇନଥାନ୍ତି । ଏହି ଧାରା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ଅବଧିକୁ ଏକ ବିଧିସମ୍ମତ କଳ୍ପନା ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥାଏ, ଏହା ଅନୁସାରେ କୃଷି କିମ୍ବା ଉତ୍ପାଦନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଅବଧି ଭାବେ ଗଣନା କରାଯିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ ମାସକୁ ମାସ ଅବଧି ଭାବେ ଗଣନା କରାଯିବ । ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା **106** ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନିୟମକୁ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ, ପ୍ରଥମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବୈଧ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ରହିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା **107,** ଏହି ଲିଜକୁ କିପରି ସମ୍ପାଦନ କରାଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଉକ୍ତ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ, ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ଅବଧି ପାଇଁ କିମ୍ବା ବାର୍ଷିକ ସଂରକ୍ଷଣ ସୂତ୍ରରେ, କେବଳ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇପାରିବ । ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର, ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ସହିତ ମୌଖିକ ଚୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇପାରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଉତ୍ପାଦନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଥିଲା, ଏଠାରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ଯେ କୌଣସି ପଞ୍ଜୀକୃତ ଲିଖିତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଧାରା **106** ରେ ପରିକଳ୍ପିତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା **107** ର ବୈଧାନିକ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନାହିଁ । ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଏହା ଯେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ **15** ଦିନର ନୋଟିସ୍ ଆଇନତଃ ଅବୈଧ ଅଟେ ଯାହା ପୋଷଣୀୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ଜଗତ ତରଣ ବେରୀ ବନାମ ସର୍ଦ୍ଦାର ସନ୍ତ ସିଂହ, ଏଆଇଆର **(1980)** ଦିଲ୍ଲୀ **7,** ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ।

ରାମ କୁମାର ଦାସ ବନାମ ଜଗଦୀଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଓ, ଧବଳ ଦେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, ଏଆଇଆର **(1952)** ଏସସି **23 = [1952] 3** ଏସସିଆର୍ **269,** ମାମଲାକୁ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

କୃଷ୍ଣ ଦାସ ବନାମ ବିଧାନ ଚନ୍ଦ୍ର, ଏଆଇଆର **(1959)** କଲିକତା **181** ଏବଂ *ବଳୱନ୍ତ ସିଂ ବନାମ ଏଲ. ମୁରାରୀ ଲାଲ,* ଏଆଇଆର **(1965)** ଆହ୍ଲାବାଦ **187,** ମାମଲାକୁ ପରୋକ୍ଷରେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

ଶ୍ରୀ ଜାନକୀ ଦେବୀ ଭଗତ ନ୍ୟାସ, ଆଗ୍ରା ବନାମ ରାମ ସ୍ୱରୂପ ଜୈନ (ମୃତ) ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, **[1995] 5 ଏସସିସି 314**; *ସତୀ ପ୍ରସନ୍ନ ମୁଖାର୍ଜୀ ବନାମ ମହମ୍ମଦ ଫଜେଲ,* **ଏଆଇଆର (1952) କଲିକତା 320** ଏବଂ *କିଶନ ଲାଲ ବନାମ ଲାଲ ରାମ ଚନ୍ଦର,* **ଏଆଇଆର (1952) ଆହ୍ଲାବାଦ 634 ମାମଲାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1906/1998

23.1.98 ତାରିଖରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆର୍. ଏଫ୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 325/1997 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ଜୟଦୀପ ଗୁପ୍ତା, ସଞ୍ଜୟ ସେନ, ଆର. ଏସ. ବିଶ୍ୱାସ, ସୁଚିତ ମୋହନ୍ତୀ, ସତୀଶ ମୁଖାର୍ଜୀ, ସରଳା ଚନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଇନ୍ଦ୍ର ସାହନୀ ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ।

ଏମ୍. ଏଲ୍. ବର୍ମା, ନବୀନ ଚାୱଲା, ପୁନିତ ଆରୋରା ଏବଂ ଅଶୋକ କେ. ମହାଜନ (ଏନ୍. ପି.) ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ ଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଫୁକନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନରେ, ଆବେଦନକାରୀ, ଆର. ଏଫ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 325/1997 ରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ପାରିତ ରାୟକୁ ବିରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦିଲ୍ଲୀର ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟକୁ କାଏମ ରଖିଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମାଭୁକ୍ତ ଜମିରୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଭଡ଼ା ଏବଂ କ୍ଷତି/ଲାଭର ବକେୟା ପାଇବା ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ମାସିକ ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ, ତେଣୁ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ 15 ଦିନର ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଗ୍ରହଣ ବିବାଦୀୟ ନଥିଲା । ଏକ ମୌଖିକ ଚୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଏହାର ସୃଷ୍ଟି ସମୟରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଥିଲା କାରଣ ଉତ୍ପାଦନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଦିନଠାରୁ, ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରସାରଣ ଟାୱାର ଏବଂ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ରେଳ ଉପକରଣର ଉତ୍ପାଦନ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଉଥିଲେ । ଏହି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆଧାରରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ବୋଲି ଧରାଯିବ, ତେଣୁ, ଜାଗା ଖାଲି କରିବା ପାଇଁ 6 ମାସ ପୂର୍ବରୁ ନୋଟିସ୍ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯାହାକି ସେହି ଭଡ଼ା ବର୍ଷର ଶେଷ ତାରିଖରେ ସମାପ୍ତ ହେଉଥିବ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସି. ପି. ସି. ର ଆଦେଶ XII, ନିୟମ 6 ଅଧୀନରେ ଆଗତ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, କାରଣ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀ ଜୟଦୀପ ଗୁପ୍ତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ଏହି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଉତ୍ପାଦନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଥିଲା, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ରେ ପରିକଳ୍ପିତ ଆଇନଗତ ଅନୁମାନ ଲାଗୁ ହେବ, ତେଣୁ, ଏହା ବାର୍ଷିକ ଭିତ୍ତିରେ ଏକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ମାମଲା ଥିଲା ଯାହାକୁ 15 ଦିନର ନୋଟିସ୍ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ ବରଂ 6 ମାସର ନୋଟିସ୍ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ । ବିଦ୍ୱାନ

ଅଧିବକ୍ତା ପୁନଶ୍ଚ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 107 ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର କେବଳ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ, ଏହି ଧାରା କେଉଁଠି ମଧ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଅନୁମାନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ଜାଗା ଛାଡିବାକୁ ନୋଟିସ ଜାରି କରିବା ଆଇନତଃ ଅବୈଧ ଅଟେ । ଉତ୍ତରରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ବର୍ମା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ *ରାମ କୁମାର ଦାସ ବନାମ ଜଗଦୀଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଓ, ଧବଳ ଦେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, ଏଆଇଆର୍ [1952] ଏସସି 23 = [1952] 3 ଏସସିଆର୍ 269 ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଜାନକୀ ଦେବୀ ଭଗତ ନ୍ୟାସ, ଆଗ୍ରା ବନାମ ରାମ ସ୍ୱରୂପ ଜୈନ (ମୃତ) ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, [1995] 5 ଏସସିସି 314 ମାମଲାରେ* ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆଇନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିବାଦକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ଏବଂ 107 କୁ ନିମ୍ନମତେ ଉଦ୍ଧୃତ କରୁଛୁ:

"106.ଲିଖିତ ଚୁକ୍ତି କିମ୍ବା ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରଚଳନର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ କେତେକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ଅବଧି- କୌଣସି ଚୁକ୍ତି କିମ୍ବା ସ୍ଥାନୀୟ ଆଇନର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ କିମ୍ବା ଏହାର ପ୍ରଚଳନର ବିପରୀତରେ, କୃଷି କିମ୍ବା ଉତ୍ପାଦନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ ବାର୍ଷିକ ଭିତ୍ତିରେ ଏକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ, ଯାହା ଲିଜର୍ କିମ୍ବା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରଧାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ, ଲିଜର ଏକ ବର୍ଷର ଶେଷ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଛଅ ମାସର ନୋଟିସ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ ମାସିକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ, ଯାହା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦାତା କିମ୍ବା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରଧାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ, ନୋଟିସ ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ସହିତ ମାସର ଶେଷରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱକୁ ପନ୍ଦର ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଏହି ଧାରା ଅଧୀନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୋଟିସକୁ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଧାରାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଲିଖିତ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ଡାକ ଦ୍ୱାରା ସେହି ପକ୍ଷକୁ ପଠାଯିବା ଉଚିତ ଯିଏ ଏହି ନୋଟିସ ପାଇବା ଉଚିତ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଏହି ପକ୍ଷଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା ପଠା ଜିବା ଉଚିତ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପରିବାର କିମ୍ବା ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ତାଙ୍କ ବାସଭବନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ, କିମ୍ବା ଯଦି ଏପରି ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା ବିତରଣ କରିବା ସମ୍ଭବ ନହୁଏ, ତେବେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ସ୍ଥାନରେ ତାହାକୁ ଅଠା ସାହାଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ଦେବା ।

107. ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର କିପରି ତିଆରି ହେଲା- ବାର୍ଷିକ ଭିତ୍ତିରେ, ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର, କିମ୍ବା ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ଅବଧି ପାଇଁ, କିମ୍ବା ବାର୍ଷିକ ଭଡ଼ା ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା, କେବଳ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇପାରିବ ।

ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ସହିତ ମୌଖିକ ଚୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇପାରିବ ।

ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର କରାଯାଏ, ଏପରି ଦଲିଲ କିମ୍ବା, ଯେଉଁଠାରେ ଏକାଧିକ ଦଲିଲ ଅଛି, ଏହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଲିଲ, ଉଭୟ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରଧାରୀ ଏବଂ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ;

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସମୟ ସମୟରେ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚନା ଜରିଆରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବେ ଯେ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଲିଜ୍, ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ବ୍ୟତୀତ, କିମ୍ବା ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ଅବଧି ପାଇଁ କିମ୍ବା ବାର୍ଷିକ ଭଡ଼ା ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିବା କିମ୍ବା ଏପରି ଲିଜର କୌଣସି ବର୍ଗ ପାଇଁ, ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇନଥିବା ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ନକରି ମୌଖିକ ଚୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇପାରିବ ।"

ଧାରା 106, ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଏକ ନିୟମ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଯାହା ସେତେବେଳେ ଲାଗୁ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ବାର୍ଷିକ କିମ୍ବା ମାସିକ କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ପକ୍ଷମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ସହମତ ହୋଇନଥାନ୍ତି । ଏହି ଧାରାର ଏକ ସରଳ ପଠନରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇଟି ବର୍ଗରେ ବର୍ଗୀକୃତ କରିଛି ଏବଂ ଏହି ଧାରା ଏକ ଚୁକ୍ତି କିମ୍ବା ସ୍ଥାନୀୟ ଆଇନ କିମ୍ବା ଏହାର ବିପରୀତରେ ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଏକ ବୈଧ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ଅବଧିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ଥାଏ । ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷମାନେ ଏକ ଲିଜର ଅବଧି ସୂଚିତ କରିଛନ୍ତି; ସେଠାରେ ଏହି ଧାରା ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ଏହି ଧାରା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଲିଜ୍‌ର ଅବଧିକୁ ଏକ ବିଧିସମ୍ମତ କଳ୍ପନା ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥାଏ, ଏହା ଅନୁସାରେ କୃଷି କିମ୍ବା ଉତ୍ପାଦନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଅବଧି ଭାବେ ଗଣନା କରାଯିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଲିଜ୍‌କୁ ମାସକୁ ମାସ ଅବଧି ଭାବେ ଗଣନା କରାଯିବ । ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନିୟମକୁ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ, ପ୍ରଥମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବୈଧ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ରହିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 107, ଏହି ଲିଜକୁ କିପରି ସମ୍ପାଦନ କରାଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଏହି ଧାରାର ପ୍ରଥମ ପାରା ଅନୁଯାୟୀ, ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ଅବଧି ପାଇଁ କିମ୍ବା ବାର୍ଷିକ ଭଡ଼ାର ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ, କେବଳ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପରଚା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ସହିତ ମୌଖିକ ଚୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇପାରିବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଆମେ ଏକ ମୌଖିକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ, ଯାହା ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 107 ର ପ୍ରଥମ ପାରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି । ଧାରା 107 ଅନୁଯାୟୀ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ଅବଧି ପାଇଁ କିମ୍ବା ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ, ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ଅବଧି ପାଇଁ କିମ୍ବା ବାର୍ଷିକ ଭଡ଼ା ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ବିକଳ୍ପ ଅଛି । ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ଅବଧି ପାଇଁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି, କିମ୍ବା ବାର୍ଷିକ ଭଡ଼ା ସଂରକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏପରି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର କେବଳ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଲିଲର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଅବଧି ପାଇଁ କିମ୍ବା ବାର୍ଷିକ ଭଡ଼ା ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ କୌଣସି ବୈଧ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ତିଆରି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଧାରା 106 ର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବୈଧ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ହୋଇନଥାଏ, ତେବେ ସେଥିରେ ସନ୍ନିବେଶିତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ଉଭୟ ଧାରାର ସମନ୍ୱିତ ପଠନ ଉପରେ ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟଟି ହେଉଛି ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ।

ରାମ କୁମାର ଦାସ (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ, ଧାରା 106 କୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଚାରିଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଏକ ବିଚାରପୀଠ ବିଚାର କରିଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଧାରା 106, ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଯାହା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହମତି ହୋଇନଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଏହିପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅବଧିକୁ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ସନ୍ଦର୍ଭ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ ଏହି ଧାରାରେ ସନ୍ନିବେଶିତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମ କେବଳ ଅନିଶ୍ଚିତ ଅବଧିର ସ୍ପଷ୍ଟ ଲିଜ୍ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ଲିଜ୍ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଯାହା ଭଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତିର ଦଖଲ ଏବଂ ସ୍ୱୀକୃତି ଦ୍ୱାରା ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ଦ୍ୱାରା ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିବା ବିପରୀତ ଚୁକ୍ତି ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଚୁକ୍ତି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ; ଏହା ପରୋକ୍ଷ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏକ ବୈଧ ଚୁକ୍ତି ହେବା ଉଚିତ । *ସେହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଏହି ନିୟମ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି କାରଣ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 107 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ କିମ୍ବା ବାର୍ଷିକ ଭଡ଼ାକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯାଇପାରିବ ।*

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

ଜାନକୀ ଦେବୀ ଭଗତ ନ୍ୟାସ, ଆଗ୍ରା (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକ ସଦ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 107 ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଅବଧି ପାଇଁ କେବଳ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଯଦି ଏହା ସେପରି ହୋଇନଥାଏ, ତେବେ ଏହି ପ୍ରକାରର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ବାତିଲ ହେବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଉତ୍ପାଦନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ଏକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଥିଲା, ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ଯେ ସେଠାରେ କୌଣସି ପଞ୍ଜୀକୃତ ଲିଖିତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଧାରା 106 ରେ ପରିକଳ୍ପିତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 107 ର ବୈଧାନିକ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ହୋଇନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ 15 ଦିନର ନୋଟିସ ଆଇନତଃ ଅବୈଧ ବୋଲି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ପୋଷଣୀୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମତ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ଗୋଟିଏ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଧାରା 106 ରେ ଥିବା କଳ୍ପନା ଧାରା 107 କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନଥିଲା ।

କୃଷ୍ଣ ଦାସ ବନାମ ବିଧାନ ଚନ୍ଦ୍ର, ଏଆଇଆର (1959) କଲିକତା 181 ଏବଂ *ବଳୱନ୍ତ ସିଂହ ବନାମ ଏଲ. ମୁରାରୀ ଲାଲ,* ଏଆଇଆର (1965) ଆହ୍ଲାବାଦ 187 ମାମଲାରେ ଅଦାଲତଗୁଡିକ ଏହି ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 106, ଧାରା 107 ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା । ଆସାମ ଏବଂ ନାଗାଲାଣ୍ଡର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସମାନ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, *ସତୀ ପ୍ରସନ୍ନ ମୁଖାର୍ଜୀ ବନାମ ମହମ୍ମଦ ଫଜେଲ,* ଏଆଇଆର (1952) କଲିକତା 320 ମାମଲାରେ ଏବଂ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, *କିଶନ ଲାଲ ବନାମ ଲାଲ ରାମ ଚନ୍ଦର,* ଏଆଇଆର (1952) ଆହ୍ଲାବାଦ 634 ମାମଲାରେ, ଏହାର ବିପରୀତ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମସ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟଗୁଡ଼ିକର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଆମେ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଯେ, ଧାରା 107 ଦ୍ୱାରା ଧାରା 106 ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଯେଉଁ ଧାରଣା ରହିଥିଲା, ତାହା ରାମ କୁମାର ଦାସ (ଉପୋରୋକ୍ତ) ମାମଲାର ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣାରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଯେ ରାମ କୁମାର ଦାସ ମାମଲାରେ କୌଣସି ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଲିଲ୍ ନଥିବାରୁ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧାରା 106 ର ନିୟମ ପ୍ରୟୋଗ କରିନଥିଲେ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ ହୋଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଆଇନକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ସ୍ଥିର କରିନାହାଁନ୍ତି ।

ଜଗତ ତରଣ ବେରୀ ବନାମ ସର୍ଦ୍ଦାର ସନ୍ତ ସିଂହ, ଏଆଇଆର (1980) ଦିଲ୍ଲୀ 7 ମାମଲାରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ୱଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 106 ଏବଂ ଧାରା 107 ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଁ ଧାରା 106 ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବାକୁ ହେଲେ ଧାରା 107 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଲିଲ୍ ରହିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ; ଯଦି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଁ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଲିଲ୍ ନାହିଁ, ତେବେ ତାହା ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଭାବେ ଗଣ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଧାରା 106 ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ପାଇଁ, ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ପାଇ ନାହୁଁ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା । ପକ୍ଷମାନେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବେ ।

ଏମ୍. ପି. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।